

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ 1

ΗΛΙΟΥ.

[22] Και, διά να μη μακρηγορώ με την εξιστόρησιν της υπεροψίας του, αμέσως όταν εφθάσαμεν εις την Μακεδονίαν, συνεφωνήσαμεν μεταξύ μας, κατά την εμφάνισίν μας ενώπιον του Φιλίππου πρώτος να λάβη τον λόγον ο μεγαλύτερος, οι δε άλλοι με την σειράν των αναλόγως της ηλικίας των. Συνέβαινε δε να είναι νεώτερος από όλους μας καθώς μας είπεν ο ίδιος ο Δημοσθένης. Όταν εκλήθημεν να παρουσιασθώμεν εις τον βασιλέα προσέξετέ με, σας παρακαλώ, καλὰ εις αυτό το σημείον, διότι τώρα θα αντιληφθήτε πόσον υπερβολικά φθονερός και μαζί εξαιρετικά δειλός και μοχθηρός άνθρωπος είναι και πώς επεβουλεύθη ανθρώπους ομοτραπέζους του και συναδέλφους του εις την πρεσβείαν, κατά τρόπον που δεν θα εχρησιμοποιούσε κανείς ούτε εναντίον των χειροτέρων του εχθρών. Διότι λέγει ότι εκτιμά περισσότερον από κάθε άλλο το ψωμί και το αλάτι που του προσφέρει η πόλις εις το δημόσιον τραπέζι, αλλ' εν τούτοις δεν ανήκει, όπως θα λεχθή εντός ολίγου, εις τον τόπον μας, ούτε εις την γενιά μας. [23] Ημείς, που εις την πατρίδα μας έχομεν τα εικονοστάσιά μας και τους τάφους των προγόνων μας, και τας ασχολίας και τας συνηθείας που αρμόζουν εις ελευθέρους ανθρώπους, και νομίμους γάμους και συγγενείς και απογόνους, είμεθα, όσο ευρισκόμεθα στις Αθήνας, άξιοι της εμπιστοσύνης σας —άλλως, πώς θα μας εξελέγατε αντιπροσώπους σας;— και μόλις επήγαμεν εις την Μακεδονίαν εγίναμεν τάχα ξαφνικά προδότες! Κι' αυτός που έχει πουλήσει το κάθε μέρος του σώματός του, ακόμη και κείνο, από όπου βγαίνει η φωνή του, ωσάν να είναι ο δίκαιος Αριστείδης, δυσφορεί και μας υβρίζει ότι εδωροδοκήθημεν!

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ 2

ΜΑΘΗΤΙΚΗ

Και για να μη μακρηγορώ, αναφερόμενος αναλυτικά στην αλαζονεία του, αμέσως μόλις φτάσαμε στη Μακεδονία, συμφωνήσαμε μεταξύ μας, όταν παρουσιαστούμε στον Φίλιππο, να πάρει πρώτος το λόγο ο μεγαλύτερος και οι υπόλοιποι με τη σειρά τους σύμφωνα με την ηλικία τους. Τύχαινε να είναι νεώτερος από όλους μας, όπως είπε, ο ίδιος ο Δημοσθένης. Όταν μας κάλεσαν να εμφανιστούμε στο βασιλιά – δώστε προσοχή σας παρακαλώ σε αυτό το σημείο, διότι τώρα θα καταλάβετε πόσο υπερβολικά φθονεί και τη φοβερή του δειλία και τη μοχθηρία/κακία του και πώς σχεδίασε να κάνει κακό σε ανθρώπους που έτρωγαν μαζί του και ήταν μαζί του στην πρεσβεία, με τέτοιο τρόπο που κανένας δεν θα έκανε ούτε ενάντια στους χειρότερους εχθρούς του. Γιατί ισχυρίζεται ότι εκτιμά πολύ το φαγητό που προσφέρεται δημόσια και το αλάτι της πόλης του, αλλά δεν ανήκει, γιατί θα ειπωθεί, ούτε στον τόπο μας ούτε στη γενιά μας. Εμείς που έχουμε στην πατρίδα μας τα ιερά μας και τους τάφους των προγόνων μας, τις ασχολίες και τις συνήθειες που ταιριάζουν σε ελεύθερους ανθρώπους, νόμιμους γάμους και συγγενείς και απογόνους, είμαστε, όσο βρισκόμαστε στην Αθήνα, άξιοι να μας εμπιστευτείτε, διαφορετικά γιατί να μας επιλέγατε για αντιπροσώπους σας; Και μόλις πήγαμε στη Μακεδονία, γίναμε τάχα ξαφνικά προδότες! Κι αυτός που δεν έχει αφήσει απούλητο κάποιο μέρος του σώματός του (που έχει ξεπουληθεί εντελώς), σαν να είναι ο Δίκαιος Αριστείδης, δυσφορεί/ αγανακτεί και μας βρίζει ότι δωροδοκηθήκαμε!